

Het geheim van mijn vader

*'Er bestaat een intelligentie, die onze ratio ver te boven gaat.
Dit universele veld van bewustzijn kent geen enkele begren-
zing, maar bepaalt volledig ons leven.'*

Hans Peter Roel

Het geheim van mijn vader

Terra Nova

Hans Peter Roel

 NEXT. Company
PUBLISHERS

Colofon

Copyright © 2017 Hans Peter Roel

Het geheim van mijn vader, Op zoek naar een betere wereld

Omslag: Looney2

Eerste druk: november 2017

ISBN: 978 90 79677 405

NUR: 728

Een uitgave van:

Uitgeverij N.E.X.T. company BV te Baarn

E: info@nextcompany.nl

www.nextcompany.nl

www.hanspeterroel.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van N.E.X.T. company BV.

Proloog

Het verhaal dat je gaat lezen, gaat je leven op zijn kop zetten. Het is confronterend, verontrustend en tegelijkertijd hoopgevend. Je gaat kennismaken van een alomvattend bewustzijn, dat mens en materie verbindt in ruimte en tijd. Mysterie en spiritualiteit hebben een grote rol gespeeld bij het schrijven van dit verhaal. In de tijd dat dit boek tot stand kwam, leerde ik alles over het universele bewustzijn, dat niet alleen mijn leven, maar ieders leven beïnvloedt en stuurt. Vanuit de verbondenheid met dit universele veld, kreeg ik toegang tot ongekende kennis en wijsheid, die ik in dit verhaal heb verwerkt.

Heb je ooit gehoord van: *De Theorie van het Alles*? Waarschijnlijk nog nooit. Het is de overkoepelende theorie, die alle fundamentele theorieën in de natuurkunde met elkaar verenigt. We kunnen het omschrijven als de ontbrekende schakel in het ontrafelen van het universum, waarover Albert Einstein op zijn sterfbed sprak. Dit boek heeft niet de pretentie om *De Theorie van het Alles* natuurkundig te bewijzen en alle antwoorden te geven. Toch zul je na het lezen van dit boek meer van deze theorie dan van alle andere theorieën begrijpen. Deze kennis helpt je in het ontrafelen van het mysterie van het universum, zodat je begrijpt waarom er gebeurt wat er in je leven gebeurt.

Er bestaat een intelligentie die onze ratio ver te boven gaat. Het allesomvattende veld is een bewustzijn dat geen enkele begrenzing kent, maar bepalend is in ons leven. Pas als je voorbij je ratio kunt gaan, kun je je laten inspireren door dit oneindig bewustzijn. Alles in dit universum ontleent zijn bestaan aan dit overkoepelende bewustzijn. De motivatie om dit boek te schrijven is om je in contact te brengen met deze intelligentie, die ik het oneindige bewustzijn heb genoemd. Als je denken verstilt, komt er ruimte voor inspiratie en intuïtie. Dan begrijp je wat we aan het doen zijn met het mooiste geschenk dat we van het universum hebben gekregen: Moeder Aarde.

Dit verhaal neemt je mee op een zoektocht naar je hart en naar je ziel. Dat zijn de plekken waar de universele liefde huist, waarover Albert Einstein aan zijn dochter Lieserl schreef. Je gaat in dit boek op reis en maakt als eerste kennis met de hoofdpersoon: Roderick de Brauw van Assem.

Mijn levensverhaal vertel ik in dit boek. Roderick de Brauw van Assem is de naam en ik ben geboren met blauw bloed. Mijn adellijke titel is 'jonkheer' en die zit al meer dan een eeuw lang in de familie. Uit stamboomonderzoek weet ik dat mijn over-overgrootvader de eerste rentmeester van Land van Zottegem was. Als dank voor zijn bewezen diensten heeft hij in 1839 de adellijke titel 'jonkheer' gekregen. Hoewel adellijke titels in de huidige tijd formeel niets meer voorstellen, blijven ze informeel krachtig. Ik merk dat mensen tegen me opkijken als ze weten dat er blauw bloed door mijn aderen stroomt. Dat heeft me overigens meer in de weg gezeten dan dat ik er gemak van heb gehad. Mijn moeder heeft me stevast voortgehouden dat adel verplicht. Zo is dat nooit hardop uitgesproken, maar in die geest ben ik wel opgevoed. Mijn leven lang heb ik gezwoegd om de maatschappelijke status te bereiken, die ik nu heb. Ik heb harder gewerkt dan al mijn vrienden bij elkaar. Dat heeft ervoor gezorgd dat ik het meest succesvol ben van allemaal en ik mijn milieu waardig ben.

Hoewel mijn adellijke titel anders doet vermoeden, ben ik in armoede opgegroeid. Mijn grootvader heeft voor de oorlog het totale familiekapitaal vergokt, zodat mijn vader als hardwerkende ondernemer de kost moest verdienen. Hij was daarin jammer genoeg niet succesvol, vandaar dat het enige

adellijke element dat is overgebleven, onze familienaam is. Ik ben helaas niet met een gouden lepel in de mond geboren.

Dat mijn afkomst wel heeft geholpen bij het verkrijgen van de positie als fusie- en overnamespecialist bij het prestigieuze kantoor De Grauw in Amsterdam-Zuid, is zeker. Het is een functie die me aanzien en veel geld oplevert, maar onvoldoende past bij mijn karakter en levensinstelling. Elke dag ben ik ruim veertien uur bezig met werk, waar ik niet achter sta. Dat is een grote opgave en trekt alle energie uit mijn lijf. Rationeel gezien zit ik bij de elite, gevoelsmatig rijd ik met honderd kilometer per uur op een muur af. Ik kan het niet stoppen! Mijn onverzadigbare zucht naar aanzien en geld is leidend in de keuzen die ik maak. Ik zie het als mijn familieplicht om ooit weer een landgoed te bezitten en de schande van mijn grootvader uit te wissen. Daarom werk ik knoerthard en maak ik lange dagen, waarbij het zelfs kan voorkomen dat ik zo nu en dan een nacht doorhaal. Het harde werken is niet iets dat iemand mij oplegt. Het komt voort vanuit een gevoel om onze macht en ons maatschappelijk aanzien te herstellen en de blazen van de familie te Dordtse zuiveren.

‘Roderick, luister je? Morgenochtend wil ik om acht uur de complete Europese marktprognose van de recyclingmarkt op mijn bureau hebben. Het kan me niet schelen hoe je dat regelt. Morgenavond starten de onderhandelingen met de Amerikanen over De Dordtse Schroothandel en we hebben munitie nodig.’

Met Klaas en de andere partners van De Grauw zit ik aan de ovale tafel van donker notenhout, in een vergaderkamer aan de Amsterdamse Zuidas. We bespreken de verkoopstrategie. Misschien kan ik beter stellen dat onze roerganger de te ne-

men acties dicteert. Klaas is het type leider van de oude stempel; recht door zee en in zijn beslissingen zo hard als een dictator. Hij is tot in de finesse getraind om zijn emoties onder controle te houden, zeker op de momenten dat het ertoe doet. Klaas komt uit de provincie, wat je alleen nog kan merken aan zijn licht Friese accent. Hij is geen man waar je spelletjes mee kunt spelen, vlijmscherp met de pen en goed van de tongriem gesneden. Ik ben aangewezen als leider van het overnameteam, dat als opdracht heeft gekregen een groot familiebedrijf uit Dordrecht voor minimaal tien miljoen euro te verkopen. Als ons dat lukt, levert het ons kantoor een bonus van minimaal één miljoen euro op. Van elke euro die we boven de tien miljoen vangen voor deze onderneming, belandt er nog eens een bonus van 50 eurocent in onze kas. Het schrootbedrijf is in de voorbereiding bezocht en volledig opgepoetst. Dat moet ook wel, want de Venture Capitalist uit Amerika is een geduchte tegenstander, die geen middel schuwt om de prijs zo laag mogelijk te houden. Morgen gaan we met deze geslepen professionals de strijd aan, waarbij elk detail in de onderhandeling belangrijk is. Ik heb een prachtig team geformeerd om de klus te klaren. Vier bloeddorstige honden staan mij terzijde om de deal rond te maken. Wij opereren onder de bijnaam 'The Bulldogs' en kennen elkaar door en door. Of beter gezegd: we denken elkaar door en door te kennen. Wat we werkelijk denken en voelen, daar praten we niet over. Daarvoor vertrouwen we elkaar te weinig en zijn de belangen te groot.

Mijn vrienden en dorpsgenoten kennen mijn succesverhaal. Aan iedereen die het maar wil horen, vertel ik mijn relaas, waarbij ik trots ben op mijn jaarinkomen, dat in een goed jaar

de zes nullen aantikt. Het spel van geld en macht is hard. Nooit heb ik geweten hoeveel geniepigheid er in een sterk winst-georiënteerd bedrijf speelt. Recht in mijn gezicht is iedereen correct. Achter mijn rug om maken ze me af en is er altijd iemand die aan mijn stoelpoten zaagt.

De kredietcrisis, die na de val van Lehmann Brothers in 2007 begon, was de opmaat naar nog meer stress. De markt voor bedrijfsovernames en -fusies liep sterk terug doordat de investeringen in bedrijven afnamen. Banken konden nauwelijks het hoofd boven water houden en verstrekten geen krediet meer. Vorig jaar was een rampjaar en 2009 is tot nu toe al niet veel beter. De slechte tweede kwartaalresultaten, die we vorige week bekend maakten, hebben ervoor gezorgd dat de sfeer nog verder is verhard. Opnieuw moet er stevig in de kosten worden ingegrepen en dus vecht iedereen voor zijn hachje. Het gaat erom wie zijn goedverdienende baan behoudt en wie er een schop onder zijn zitvlees krijgt. De inkomsten uit de deal van De Dordtse Schroothandel heb ik hard nodig om mijn baan zeker te stellen, dus heb ik geen andere keuze dan vanavond voor de zoveelste keer over te werken om op tijd het marktrapport aan te leveren. Het niet tijdig kunnen leveren, staat gelijk aan je ontslagbrief schrijven. En als zesenveertigjarige fusie- en overnamespecialist wil ik niet bij het UWV terechtkomen. Heb ik een keuze? Niet echt. Inwendig vloek ik, maar uiterlijk blijf ik onbewogen en glimlach ik.

Natuurlijk gaan de extreem lange werkweken ten koste van mijn privéleven. Ze raken mijn relatie met Aline, met wie ik volgende maand mijn twintigjarige huwelijksdag vier. Onze liefde is allesbehalve rozengeur en maneschijn. Over onze

gevoelens praten, is nooit gelukt. Daarentegen zorg ik dat we op financieel gebied niets tekortkomen. We geloven beiden in een andere manier om geluk in het leven te vinden. Ik geloof dat het geluk te vinden is in het *hebben*. Aline daarentegen zoekt haar geluk in het *zijn*.

‘Welke overnames staan er voor het komende kwartaal op de rol?’ vraagt Klaas aan de aanwezigen van de managementgroep. Opnieuw schrik ik op uit mijn gedachten als ik merk dat onze roerganger mij met priemende ogen aankijkt. Behendig ontwijk ik zijn blik en kijk strak voor me uit. Het is beter om nu te zwijgen. Het zoeken naar een zondebok voor de slechte orderportefeuille is begonnen. Niemand uit het managementteam zegt iets; blijkbaar zijn er geen deals meer, die in de pijplijn zitten.

‘Heeft iemand iets te melden?’ vraagt Klaas met een trilling in zijn stem, die alle alarmbellen laat afgaan. ‘Heeft iemand enig idee hoe we aan nieuwe klanten komen?’ Nogmaals kijkt Klaas ons één voor één indringend aan.

Ik ontwijk opnieuw zijn blik en zeg niets. Bij vervelende onderwerpen en verloren aanbestedingen houd ik me zoveel mogelijk koest en ontwijk ik elke discussie. Profileer jezelf uitsluitend met succes, hebben ze me ooit op de universiteit geleerd. Dat principe heb ik sinds het ontvangen van mijn bul toegepast en deze regel is één van de bouwstenen geweest van mijn succesvolle carrière. Helaas ben ik niet de enige, die het klappen van de zweep in het zakendoen kent. Ook de andere managementleden houden hun mond, zodat Klaas geïrriteerd besluit om de aanwas van nieuwe deals later in de week met iedereen afzonderlijk te bespreken.

De rest van de vergadering gaat langs me heen. Ik bekijk vluchtig de pokerfaces van mijn collega's aan tafel. Er is geen plezier en zelfs geen vleugje passie bij hen te bespeuren. Helemaal niets! We spelen hier het spel van ego, macht en geld. Het gaat er daarbij meer om wie je kent, dan om wie je bent. Het levert veel stress op als er continu mensen aan je stoelpoten zagen. Als je van de wagen valt, is het over met het plezier en de grote sommen met geld die elke maand binnenkomen. In de basis gaat de echte competitie om de voortzetting van hun of juist mijn luxe leventje. Het recht van de sterkste geldt bij ons kantoor. Als je de onderliggende zakelijke wetmatigheden snapt, dan kun je hier overleven. Snap je niets van de angstcultuur, dan word je vroeg of laat afgeemaakt, verpulverd en afgeserveerd.

Het harde werken onder hoge spanning heeft voor velen een prijs. Collega's vallen met bosjes om en ook ik balanceer af en toe op het randje van overspannenheid. Zo nu en dan vraag ik me af of ik leef, of dat ik word geleefd en niets meer over mijn leven te vertellen heb. Het spel op het fusie & overnamekantoor lijkt op Monopoly, waarbij het gaat om het verzamelen van ego, geld en macht. Dat maakt mijn dagelijkse leven eenzaam en vol wantrouwen. Het is de prijs voor het verdienen van veel geld, een hoog aanzien en een opgevijseld ego. Geld maakt niet gelukkig en het is eenzaam aan de top, zijn twee clichés, die bij ons kantoor in de harde dagelijkse praktijk al te waar blijken te zijn.

Klaas sluit de managementgroep-meeting af met een rondvraag. Daarna loop ik met een leeg gevoel naar mijn statig

ingerichte werkkamer. Vivian, de afdelingssecretaresse, kijkt me met een bezorgde blik aan als ik langsloop.

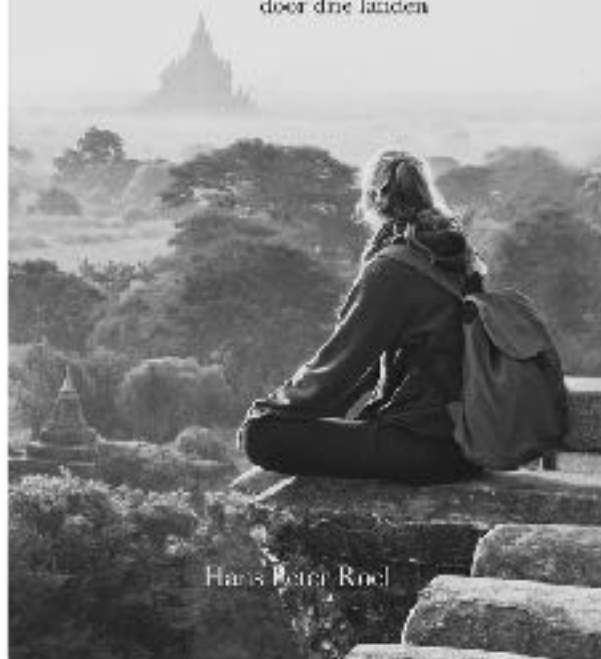
‘Roderick, kan ik je helpen?’ vraagt ze.

‘Een kan verse koffie zou geweldig zijn’, antwoord ik. ‘Het wordt ook vandaag weer nachtwerk.’

Mijn stem hoor ik trillen van de spanning, al weet ik dat voor de buitenwereld feilloos te maskeren.

Op zoek naar de hemel

Een spirituele reis
door drie landen

Hans Peter Roel